

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 3 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 9.— zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 8 słów) 40 gr.

Rok IV.

Nr. 61.

Kraków, sobota 14 marca 1942 r.

Nadesłane a nie zamówione przez Redukcję rekonesansu będą zwracane autorom jedynie wówczas gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przewidywane. Prenumerata miesięczna 4,50 zł z odnośnikiem do domu 5 zł. Na prowincję dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Nowa klęska floty aliantów.

Storpedowanie i zbombardowanie pięciu krążowników na morzu Śródziemnym. — Zatopienie 17 okrętów handlowych na wodach amerykańskich

Z głównej kwatery Wodza, 12 marca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Także i wczoraj powtarzane na rozmaitych odcinkach frontu wschodniego ataki nieprzyjaciela pozostały bezskuteczne. Podczas własnych ataków i akcji wypadowych wziętych zostało kilka miejscowości i zadano nieprzyjacielowi wysokie straty.

W dniu 10 marca 17 pułk piechoty rozbił atakiem wielokrotnie przeważające siły nieprzyjacielskie w ich stanowiskach pogotowia.

Lotnictwo wspierało skutecznie walki na ziemi, przeprowadzało falowe ataki na posiłki Sowietów i bombardowało urządzenia portowe w Sewastopolu i Kerczu.

W Afryce północnej skuteczne potyczki z brytyjskimi oddziałami wywiadówcami w rejonie na wschód od Mechili.

We wschodniej części morza Śródziemnego pewna brytyjska formacja flotowa poniosła ciężkie straty. Włoskie samoloty torpedowe uzyskały trafienia w trzy, niemieckie siły lotników bojowych w jeden brytyjski krążownik. Jeden dalszy krążownik został ciężko uszkodzony przez dwa trafienia torpedami pewnej niemieckiej łodzi podwodnej.

Jak już podano do wiadomości w komunikacie specjalnym, operacje niemieckich łodzi podwodnych na wodach południowo-środkowo-amerykańskich doprowadziły do nowych, wielkich sukcesów.

17 nieprzyjacielskich okrętów handlowych, łącznej pojemności 109.000 ton, jak również jeden wielki okręt strażniczy i jeden ścigacz łodzi podwodnych, zostało zatopionych.

Jedną z łodzi podwodnych wdarła się do wewnętrznej portu w Port Castries na brytyjskiej wyspie Santa Lucia. Zatopiła ona dwa stojące przy wybrzeżu okręty i trzeci okręt na obszarze morskim w pobliżu wyspy.

W Kanale Ścigacze zaatakowały silnie zabezpieczony konwój nieprzyjacielski i zatopiły dwa parowce, łącznej pojemności 5.000 ton.

U wschodniego wybrzeża szkockiego samoloty bojowe uszkodziły jeden okręt handlowy średniej wielkości przez zrzućcenie bomb.

Podczas akcji na wodach amerykańskich wyróżniły się szczególnie łodzie podwodne pod dowództwem kapitanów-poruczników Achillesa i Niko Clausena.

Nalot niemieckich samolotów na Sewastopol i Kercz.

Berlin, 13 marca. W dniu 11 marca niemieckie samoloty bojowe — jak podaje naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych — bombardowały obiekty fortyfikacyjne i port w Sewastopolu. Z dobrym wynikiem obrzucono również bombami obiekty portowe w Kerczu.

Na pewnej linii kolejowej na półwyspie Kercz celnym pociskiem poważnie uszkodzono pociąg kolejowy. W walkach powietrznych stracono jeden samolot sowiecki.

Niemieckie oddziały walczące na froncie okrażenia pod Sewastopolem odparły w ubiegłą środę podejmowane przez bolszewików lokalne ataki. Przygotowane ogniem artyleryjskim i granatnikami wypadły na pozycje jednej z niemieckich dywizji skończyły się dla bolszewików bardzo poważnymi stratami, mimo poparcia artyleryjskiego z pokładu łodzi torpedowej.

We środę w południe oddziały sowieckie usiłowały zaatakować pewien odcinek frontu długości półtora kilometra, który to odcinek poprzednio był celem niezwykle gwałtownych wypadów. I ten wypad skończył się niepowodzeniem, pomimo równoczesnego współdziałania lotników bojowych. O zmierzchu bolszewicy ponowili atak, który jednakże załamał się w koncentrycznym ogniu zaporowym jednostek niemieckich, walczących na głównej linii kolejowej, przyczem bolszewicy ponieśli poważne straty. W czasie tych walk piechota niemiecka zestrzeliła 2 sowieckie samoloty burzące.

Na odcinku bojowym półwyspu Kercz

wojska sowieckie zachowywały się spokojnie.

Daremne ataki bolszewików w rejonie Orła.

Berlin, 13 marca. Usiłowania bolszewików, dokonane w czwartek celem zaatakowania stanowisk niemieckich na poszczególnych odcinkach frontu środkowego na północny wschód od Orła, zostały, według doniesienia naczelnej komendy niemieckich sił zbrojnych udaremnione.

Mimo, iż bolszewicy dokonywali swoich wypadów przy poparciu broni pancerniej, udało się im tylko przejściowo w jednym miejscu przerwać linie niemieckie. Piechota niemiecka przeciwniarciem natychmiast uderzyła na oddziały sowieckie, odrzucając je w tył. Bolszewicy stracili przytem kilka czołgów, które w płomieniach pozostały w polu walki. Szereg dalszych pan-

cernych wozów bojowych tak celnie trafiono, iż stały się niezdolne do dalszej akcji.

Bilans włoskiego lotnictwa z frontu wschodniego.

Rzym, 13 marca. Jak informuje specjalny sprawozdawca agencji Stefani z frontu wschodniego, jednostki włoskiego lotnictwa bojowego, zdemolowały ogółem 47 samolotów sowieckich w walkach powietrznych, zaś 18 zniszczyły na ziemi.

W akcji bojowej brały również udział samoloty wywiadowcze, które niezależnie od wypełniania właściwych zadań atakowały w przeszło 40 wypadkach oddziały sowieckie z broni pokładowej.

Pomimo trudności atmosferycznych, włoskie samoloty transportowe przewoziły rannych, oraz osoby wojskowe, tudzież tysiące cennarów materiału bojowego.

Śmiały wypad niemieckiej łodzi podwodnej

Berlin, 13 marca. Niemiecka łódź podwodna, o której sukcesie, odniesionym koło Santa Lucia, podawana w komunikacie wojennym, wtargnęła — jak podaje naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych, włąb samego portu w Port Castries.

Z pęczór znajdującej się tam statków upatrzyła sobie ona dwa największe, które też zostały trafione torpedami. Jeden ze statków zanurzył się pokładem pod wodę, gdy tymczasem pływająca przednią częścią statku wystawała ponad wodę. Drugi statek przechylił się na bok. W kilka chwil później nastąpiła olbrzymia detonacja, widocznie znajdująca się tam ładunek amunicji wyleciał w powietrze. Ponieważ głębokość w porcie wynosi około 10 metrów, z obydwu zatopionych statków wystawały ponad wodę maszyny i nadbudówki pokładowe. Przed samym portem udało się łodzi podwodnej zatopić dalszy parowiec, nalaodowany również amunicją.

W chwili eksplozji obydwu statków na niemiecką łódź podwodną otwarto ogień z karabinów maszynowych, znajdujących się na wybrzeżu. Mimo to łódź podwodna zdołała bez przeszkód wypłynąć z portu.

Miejsca ostatnich sukcesów, o których donoszono w komunikatach, pozwalają na szcharakteryzowanie olbrzymiej rozległości obszaru operacyjnego niemieckich łodzi podwodnych. Dotychczas zatopionych 17 statków unieszkodliwiono w następujących rejonach morskich wskutek akcji niemieckich łodzi podwodnych: W pobliżu Nowej

Fundlandji, w okolicy Halifaxu (Nowe Szkocji), stanowiącego główny punkt zborny transportów konwojowanych przeznaczonej dla Anglii, w pobliżu Nowego Jorku, w rejonie zatoki Delaware (wjazd do Filadelfii), w pobliżu Florydy, na morzu Karaibskim i w okolicach Guyany brytyjskiej.

W czasie podróży do swych rejonów operacyjnych po drugiej stronie oceanu pływające łodzie podwodne również na pełnym morzu wyszukiwały sobie na traktach okrętowych pomiędzy Ameryką Południową i Anglią swoje cele, w postaci kurujących statków. Obszary operacyjne niemieckich łodzi podwodnych rozciągały się na przestrzeni 50 stopni szerokości geograficznej, bo od równika aż do wód północnego Atlantyku.

U wybrzeży kanadyjskich zatopiono jeden statek strażniczy oraz ścigacz łodzi podwodnych.

Wśród zatopionych okrętów znajdowały się cztery statki-cysterny. Tem samym straty w statkach-cysternach, które od chwili pojawienia się niemieckich łodzi podwodnych u wybrzeży amerykańskich ponieśli aliancy, wynoszą 50 jednostek o łącznej pojemności 385.000 ton. Od chwili pierwszego doniesienia tego rodzaju z dnia 24 stycznia br. niemieckie łodzie podwodne zatopiły na wodach amerykańskich 115 statków handlowych o pojemności 772.400 brutto. Doliczyć tu trzeba jeszcze 50.700 ton zatopionych przez włoskie łodzie podwodne.

Pierwsze posiedzenie rządu Gen. Gubernatorstwa w roku 1942.

Mowa Generalnego Gubernatora.

Kraków, 13 marca. Pod przewodnictwem Generalnego Gubernatora dr. Franka odbyło się w Krakowie pierwsze w roku 1942 posiedzenie Rządu, w którym wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz w Gen. Gub., Gubernatorzy wszystkich okręgów oraz kierownicy Głównych Wydziałów i Urzędów Rządu.

Na wstępie swego przemówienia Generalny Gubernator dr. Frank uczcił pamięć zmarłego Ministra Rzeszy dr Todta, podnosząc jego zasługi położone na polu odbudowy Generalnego Gub.

Po omówieniu w ogólnych zarysach położenia politycznego i wojennego, dr. Frank poruszył tematy związane z zadaniami Generalnego Gubernatorstwa w przyszłych miesiącach.

Postawa żołnierzy niemieckich na wschodzie i skuteczny opór przeciw bolszewickim hordom zobowiązuje ludność Generalnego Gubernatorstwa do głębokiej wdzięczności, bowiem tylko bohaterstwu żołnierza niemieckiego zawdzięcza teren Gen. Gu-

bernatorstwa to, że ominięły go okropności wojny z bolszewizmem. Nakłada to na Generalne Gubernatorstwo obowiązek, w interesie całej Europy, wyteżenia wszystkich sił w przyszłych miesiącach.

Przechodząc do ludności zamieszkującej w Gen. Gub., dr. Frank określił przypadające im zadania, jako funkcje w służbie odbudowy nowego porządku europejskiego, za który żołnierz niemiecki na froncie daje ofiarę własnej krwi. W dalszych swych wywodach Generalny Gubernator stwierdził z zadowoleniem, że zasady stworzone dla administracji w Generalnym Gubernatorstwie zdały w zupełności swój egzamin. Po mowie Generalnego Gubernatora zło-

Londyn o sytuacji strategicznej na Oceanie Spokojnym.

Sztokholm, 13 marca. Reuter komunikuje, że we środę podano urzędowo w Londynie do wiadomości, iż wskutek ostatnich wypadków na Dalekim Wschodzie, Ocean Indyjski obecnie „stoi otworem”, wobec czego należy się liczyć z atakami japońskimi na transportowce i statki handlowe w tym rejonie.

Japończycy mają obecnie możliwość rozszerzenia swych działań ośi aż do Cejlonu lub też podjąć koncentryczną ofensywę na port Darwin. Ostatnie sukcesy umożliwiły im w oparciu o nowo zdobyte bazy rozszerzyć swoje operacje dalej w kierunku wschodnim aż do wysp Fidżi. Ponieważ aliancy nie dysponują już żadnymi bazami strategicznymi pomiędzy Singapurem i Nową Gwineą, powoduje to logiczne w następstwie jeszcze większe trudności w dokonaniu jakiejś kontrofensywy. Główne siły floty japońskiej nie ponosły dotychczas poważniejszych strat, a przewaga na morzu umożliwiła Japonczykom wykorzystanie swoich sukcesów w każdym kierunku, jaki uznają za właściwy.

żyli sprawozdania kierownicy Głównych Wydziałów i Gubernatorów Okręgów.

Kierownik Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa omówił sprawę zaopatrzenia w żywność kraju oraz przygotowania do wiosennych zasiewów. Ujęto w zeszłym roku zbiory, dają możliwość przetrwania do następnych zbiorów, przyczem można było oddać do dyspozycji przydziały dodatkowe dla wszystkich ciężko pracujących.

Kierownik Głównego Wydziału Kolei dał przegląd położenia komunikacyjnego, omawiając poszczególne plany budowy.

Kierownik Głównego Wydziału Gospodarki zobrazował produkcję przemysłową przy specjalnym uwzględnieniu zaopatrzenia w energię.

Kierownik Głównego Wydziału Finansów w referacie swoim o budżecie na rok 1941 stwierdził, że równowaga budżetowa tak w wydatkach, jak i w przychodach, jak i nadwyżkach została utrzymana. Podkreślił on, że w nowym roku budżetowym dla okręgu Gólcji zniszczonego chaosem gospodarki bolszewickiej i pod względem gospodarczym pozostającego znacznie w tyle, przewiduje się znacznie większe wydatki inwestycyjne, aniżeli w innych okręgach. W nowym roku budżetowym przewiduje się przeprowadzenie reform podatkowych, znajdujących się obecnie w stadium opracowania.

Następnie poszczególni Gubernatorowie złożyli sprawozdania o położeniu w swych okręgach.

Na zakończenie posiedzenia Generalny Gubernator dr. Frank stwierdził, że dyskusja przyniosła rzeczowe wyjaśnienie wszystkich omawianych zagadnień, przyczem wyraził członkom Rządu, Gubernatorom i wszystkim współpracownikom swe zaufanie, podziękowanie i uznanie.

Lord Alexander o flocie brytyjskiej.

Genewa, 13 marca. Pierwszy lord admiralacji Alexander wyraził się — jak donosi „Times” — w ub. poniedziałek w Londynie, że sytuacja brytyjskiej floty w obecnej chwili jest najkrytyczniejszą w historii Anglii.

Od najdawniejszych czasów wielką rolę dla Anglii odgrywało opanowanie mórz i na tym fakcie wiele budowano, obecnie jednak Anglia musi być znowu doświadczona.

W łonie brytyjskiej admiralacji realizowane są nowe plany i próby, pozwalające na wydawanie zgóry odpowiednich dyspozycji. Zanim jednak ukończą się opracowanie nowych projektów i wykonanie ich, wówczas straty tonażu okrętowego przekreślają wszelką rachubę.

Odezwa wicekróla Indji.

Kalkuta, 13 marca. Lord Linlithgow zwrócił się we środę z apelem do społeczeństwa hinduskiego w sprawie utworzenia hinduskiego frontu narodowego.

W odezwie tej m. i. powiedział: „Wzywamy naród do zwartości i staniać u naszego boku w walce z najdział. Wojska hinduskie walczą na wszystkich odcinkach globu. Walczą one za swą ojczyznę, za utrzymanie dziedziczywa oraz w celu spełnienia nadziei przyszłości”.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 12 marca. Włoski komunikat wojenny z czwartku brzmi następująco:
 Główna kwatery włoskich sił zbrojnych komunikuje:
 Nowe, korzystnie dla nas przebiegające starcia między oddziałami wywiadowczymi na wschód od Mechill. Nieprzyjacielskie oddziały zostały częściowo zmuszone do odwrotu, a częściowo zniszczone przez ogień artyleryjski.
 Silna działalność lotnictwa mocarstw osi nad Cyrenajką i nad Maltą, gdzie sześć samolotów zostało zestrzelonych w walce, a również tyle podpalono. Ważne objekty zostały skutecznie trafione.
 Jedną z naszych łodzi podwodnych nie powróciła do swej bazy.
 W porę wypatrzona i nieprzerwanie obserwowana przez samoloty wywiadowcze silna angielska formacja flotowa została wczoraj popołudniu zaatakowana we wschodniej części morza Śródziemnego w kierunku na sobie następujących falach przez nasze samoloty torpedowe. Atak był ukoronowany sukcesem. Trzy krążowniki zostały ciężko trafione, jeden z nich prawdopodobnie zatonił. Później niemieckie samoloty łodzi podwodne powtórzyły atak i trafiły z pewnością dwie dalsze nieprzyjacielskie jednostki.

Anglicy wylądowali na wyspie Bahama.

Sztokholm, 13 marca. Biuro Reutera podaje wiadomość o wylądowaniu oddziału wojsk brytyjskich w okolicy miejscowości Nassau na wyspach Bahama, które jak wiadomo, stanowią posiadłość Wielkiej Brytanji.

Oliver Lyttelton ministrem produkcji brytyjskiej.

Sztokholm, 13 marca. Jak donosi biuro Reutera, w Londynie urzędowo zakomunikowano fakt nominacji Olivera Lytteltona na stanowisko ministra produkcji.

Admirał Hart o walkach na Pacyfiku.

Sztokholm, 13 marca. Dowódca floty Stanów Zjednoczonych na wodach Pacyfiku południowo-zachodniego, admirał Hart, udzielił informacji na temat przebiegu walk na wodach Pacyfiku.

Admirał m. in. wyraził się, iż siła przebojowa, z jaką Japończycy dokonują operacji, jak również moment zaskoczenia wykorzystywanego przez japońskie jednostki bojowe niezawodnie przyczyniły się do nadzwyczajnych sukcesów. Admirał przyznał się do okoliczności, iż Stany Zjednoczone ich sprzymierzeńcy nie uzyskali nigdy przewagi powietrznej.

Amerykańskie kontrtorpedowce nie miały możliwości brania bezpośredniego udziału w akcji przeciw flocie japońskiej w północnej części obszarów morskich, stykających się z wyspami Filipińskimi. Przeszło dwa miesiące jednostki morskie Ameryki używane były wyłącznie do ochrony transportów konwojowanych. W tych warunkach było rzeczą niemożliwą zbranie sił bojowych, któreby można użyć do akcji przeciw posuwającym się Japończykom. W ciągu całej kampanii Japończycy ustawicznie panowali w przestworzach.

Amerykanin szefem sztabu armii Czungkingu.

Sztokholm, 13 marca. Amerykański generał Stilwell został mianowany szefem sztabu generalnego armii Czungkingu, jak o tem donosi radio amerykańskie.
 Nominacja ta, jak dodaje komunikat radiowy wywołała wielkie zadowolenie i uważana jest jako objaw trwałej przyjaźni pomiędzy oboma krajami.

Obszerny program budowy okrętów w Japonji.

Tokio, 13 marca. Minister komunikacji, wiceadmirał Takasama zakomunikował na konferencji prasowej, jakoby rząd japoński nosił się z zamiarem opracowania projektu budowy statków handlowych obliczonego na kilka lat.
 W akcji budowy okrętów mają wziąć udział prywatne zakłady przemysłowe. Minister nie udzielił dokładniejszych danych co do tonażowych rozmiarów wspomnianego projektu.

Ewakuacja Colombo.

Sztokholm, 13 marca. Angielska służba prasowa donosi o wydanym przez komendanta Colombo, stolicy Cejlonu, rozkazie ewakuacji miasta.
 Kobiety, dzieci i osoby niezatrudnione w służbie państwowej, będą musiały natychmiast opuścić Colombo.

Ostrzeliwanie wyspy Bożego Narodzenia.

Lizbona, 13 marca. W akcji zwalczania komunikacji morskiej na wodach północno-australijskich, eskadra japońskiej floty wojennej ostrzeliwała, według ostatnich doniesień, w dniu 7 marca wczesnym rankiem skutecznie wyspę Bożego Narodzenia w południowej części oceanu Indyjskiego. Wśród obiektów wojskowych spowodowało ciężkie szkody.
 Wyspa Bożego Narodzenia „Christmas Island” położona jest na południe od Jawy. Od r. 1889 stanowi własność brytyjską. Jej centrala administracyjna znajdowała się w Singapurze. Na wyspie tej czynna jest radiostacja nadawcza.

Walki na Nowej Gwinei.

Berlin, 13 marca. Port Moresby, stolica Papuanu, leżąca na południowym wybrzeżu Nowej Gwinei, przeżyła w ubiegłą środę powtórny alarm lotniczy. Eskadry japońskich samolotów bombowych w kilku falach zaatakowały tereny portowe i urzędzenia wojskowe w mieście.
 Na terenie portu zaobserwowano liczne pożary. Biuro Reutera potwierdza fakt, iż ataki te koncentrowały się na objekty wojskowe. Dzięki posiadaniu nowych baz lotniczych w Lae i Salamaua na Nowej Gwinei, lotnictwo japońskie ma możliwość w ciągu niespełna godziny drogi lotniczej nadlecieć nad port Moresby.
 Dla oceny sytuacji w rejonie australijskim nadmieniono, że odległość dzieląca Japończyków od okupowanej przez nich miejscowości Salamaua na Nowej Gwinei do północnego cypla australijskiego państwa Queensland wynosi jeszcze około 1000 kilometrów, co odpowiada odległości między Akwizgranem a Królewcem. Zarówno droga morska między Nową Pomeranią a Nową Gwineą, jak i kanał Torres, tudzież łączące się z nim morze Koralowe, są opanowane przez Japończyków i znajdują się pod bezpośrednim wpływem japońskiego lotnictwa, które jest w stanie podejmować z baz lotniczych na Nowej Gwinei naloty na tereny północnej Australji.

Jak informuje główna kwatery cesarska,

Premjer Tojo przestrzega Australję

Specjalne posiedzenie parlamentu japońskiego.

Tokio, 13 marca. W czwartek parlament japoński zebrał się na specjalne posiedzenie. Z wielkim aplauzem przyjął on znamienne oświadczenie premiera. Bezpośrednio potem Tojo, jako minister wojny i marynarki Szimada złożył sprawozdanie o rozwoju sytuacji po upadku Singapuru.
 Premier Tojo wygłosił następujące przemówienie:

„Jak już podała do wiadomości główna kwatery cesarska, los całych wschodnich Indji holenderskich został przesądzony wskutek zupełnego podbicia Jawy w dniu 9 marca.

Ważny punkt strategiczny w Burmie, Rangoon, wpadł w ręce oddziałów japońskich w dniu 8 marca.

W dniu 20 stycznia i 16 lutego podkreśliłem zdecydowaną wolę Japonji rozbić siły zbrojne w Indjach holenderskich, które nie wykazując najmniejszego zrozumienia dla naszych prawdziwych celów, kontynuowały swój opór. Zwróciłem wówczas również uwagę na zdecydowanie Japonji podbicia brytyjskich baz wojskowych na odcinku Burny, by w ten sposób odebrać Czungkingowi możliwość dostawiania posiłków anglo-amerykańskich.

W dniu 1 marca japońskie siły zbrojne wylądowały na wyspie Jawie, stanowiącej ostatni filar w systemie obronnym wschodnich Indji holenderskich. Stolica jej Batawia padła w dniu 5 marca, a bezpośrednio potem zajęto ważną pod względem strategicznym bazę Surabaje. W dniu 9 marca rząd wschodnich Indji holenderskich podał się bezwarunkowo wojskom japońskim. Tem samym zupełnie podbicie wschodnich Indji holenderskich stało się faktem dokonany.

W Burmie wojska japońskie, posuwające się poprzez uciążliwy teren górski po przecinany licznymi rzekami górkami, zdobyły równiny Burmy. W dniu 8 marca zajęto Rangoon, jeden z najważniejszych

wojska japońskie, które w dniu 8 marca wylądowały w Nowej Gwinei, wysadziły swe jednostki na ląd w miejscowościach Salamaua i Lac.

Ze szczegółów komunikatu wynika, iż jednostki wojsk japońskich dokonały tej akcji o świcie dnia 8 marca przy ścisłej współpracy jednostek bojowych marynarki japońskiej. Po udanym wylądowaniu i zajęciu wymienionych miejscowości, wojska japońskie w szybkim tempie zyskują stałe na terenie.

Miejscowość Salamaua leży w zatoce Huon, u północnego wybrzeża wschodniej części Nowej Gwinei brytyjskiej. Lae, to mała miejscowość opodal ujścia rzeki Markham, odległa o około 50 km na północ od Salamaua.

Główna kwatery cesarska informuje, że w dniu 10 marca 60 samolotów alianckich dokonało nalotu na okupowane przez Japończyków tereny Nowej Gwinei.

Cztery z spośród atakujących samolotów zostały zestrzelone, zaś resztę rozprószone. Główna kwatery cesarska informuje, że w czasie operacji japońskich, mających na celu wysadzenie wojsk zatopiono 2 zarekwirowane statki, oraz jeden transportowiec, służący do przewozu oddziałów wojskowych. Poza tem 2 kontrtorpedowce, jeden krążownik i 3 inne zarekwirowane statki odniosły lekkie uszkodzenia.

brytyjskich punktów oparcia w Azji wschodniej, który dotąd służył jako jedyna brama, która amerykańskie i brytyjskie transporty posiłkowe dochodziły do Czungkingu. Tem samym t. zw. szosa burmańska straciła najzupełniej swoje znaczenie. W przeciągu 20 dni stało się faktem dokonany to, co rząd cesarski swego czasu już zapowiadał.

W Hongkongu, Manili i Szonan oraz w szeregu innych miejscowości ludność z wielkim zapałem zabiera się do dzieła odbudowy, dając pełnem zaufaniem czynnikom japońskim. Przy tej sposobności chciałbym zapewnić ludność indochińska i burmańska o naszej szczerzej sympatii, przyrzeczem wyrażam nadzieję, iż stana się zdecydowanymi partnerami w odbudowie Azji wschodniej, co zresztą leży w ich własnym interesie.

Upadek wschodnich Indji holenderskich i Rangoonu przysunął obecnie Australję i Indje w bezpośrednią orbitę działań cesarskich. Chciałbym obecnie jeszcze raz powiadomić Australję i Indje o zamiarach i celach Japonji. Australjczycy winni sobie jasno zdać sprawę z tego, iż kontynent ich o nadzwyczaj rzadkiem zaludnieniu, nie mogą z powodu wielkiej odległości spodziewać się efektywnej pomocy od Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanji, nie będą w stanie przeciwstawić się armji japońskiej. Droga na jaką winna wkroczyć Australja jest więc zupełnie jasna, jeżeli leży jej na sercu dobro własnego narodu. Jeżeliby Australia nie zmieniła swego obecnego nastawienia, to nieuchronnie czeka ją los wschodnich Indji holenderskich.

Spodziewam się, iż Australja niezależnie od wszelkich innych stosunków będzie się będzie z faktycznym stanem rzeczy i pogodzi się z tem, co jej przeznacza Opatrzność. Powinna ona w obecnej nader ważnej chwili jasno się zdecydować.

Reżim Czungkingu po upadku Rangoon

odejściu zupełnie od Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanji obecnie w dosłownem tego słowa znaczeniu jest zupełnie osamotniony.

Z nadzwyczajną radością powitać należy, iż sprzymierzeńcy nasi w Europie, a zwłaszcza Niemcy i Włochy kroczą od zwycięstwa do zwycięstwa. Zamierzamy naszą współpracę z nimi jeszcze zacieśnić, by tem intensywniej zbliżyć się do końcowego zwycięstwa.

Min. Szimada o morskich sukcesach Japonji.

Tokio, 13 marca. Minister marynarki, Szimada, złożył w japońskim parlamencie sprawozdanie o operacjach floty, dokonanych od chwili wybuchu wojny.

Rezumując ogólne wyniki wojny od chwili jej wybuchu, oświadczył minister marynarki, iż marynarka wojenna ogółem zatopila 180 statków wojennych państw alianckich, a mianowicie 7 okrętów bojowych, 3 lotnikowce, 12 krążowników, 27 kontrtorpedowców, 44 łodzie podwodne i 42 inne statki wojenne. Marynarka cesarska uszkodziła 4 okręty bojowe, oraz 72 statki wojenne, w tem krążowniki i kontrtorpedowce. Szimada podał również, iż zatopiono 128 statków handlowych o łącznej pojemności 680.000 ton, oraz poważnie uszkodzono 92 statki o pojemn. 300.000 ton. Ponadto zabrano 502 większe i mniejsze statki ogólnej pojemności 216.000 ton. W dalszym ciągu swego sprawozdania minister Szimada oświadczył, iż ogółem stracone lub zniszczone na ziemi 1554 samoloty alianckie.

Na temat strat japońskich minister powiedział, iż zatonej jedynie 4 kontrtorpedowce, 4 łodzie podwodne, 5 specjalnych łodzi podwodnych, jeden statek specjalny, 5 poławiaczy min i 27 transportowców, a ponadto zaginęło 122 samolotów.

Pochód Japończyków na Sumatrze.

Szonan, 13 marca. Główna kwatery cesarsko-japońska komunikuje, że wśród 95.000 jenców, wziętych na Jawie, znajdują się 2.000 czynnych oficerów. Armje holendersko-indyjską należy uważać wskutek kapitulacji na Jawie faktycznie za zniszczoną, ponieważ na Jawie były skoncentrowane najlepsze oddziały wojskowe.

Drobniejsze działania bojowe w środkowej Sumatrze, których nie da się porównać z operacjami na Jawie, przybierają w dalszym ciągu przebieg korzystny dla Japończyków. Wojska japońskie na Sumatrze trze posuwają się nieustannie naprzód w kierunku północno-wschodnim. Jako najbliższy cel ofensywy japońskiej na Sumatrze uważany jest znaczny port Pedang nad Oceanem Indyjskim.

Wypad Japończyków w kierunku Bassein w Burmie.

Bangkok, 13 marca. Zmotoryzowane jednostki japońskie następują na piąty cofajacy się brytyjskim oddziałom bojowym.

Oddziały te przebyły we środę nad kryto jednego z odgałęzień delty rzeki Irawada na zachód od Rangoonu, poczem przebyły je w łodziach szturmowych. Wojska brytyjskie stawały na tym odcinku frontu bardzo słaby opór. Głównie ich zadanie zdaje się polegać na możliwie szybkim marszu do Bassein, aby tam zdążyć na okręty, mające odpiąć od Indji.

Japończycy ponawiali ataki powietrzne na objekty portowe w Bassein, które uległy bardzo poważnym uszkodzeniom tak, że wojska brytyjskie nie będą mogły wykorzystać urządzeń portowych w czasie zamierzonej ucieczki. Należy liczyć się z możliwością szybkiego wkroczenia Japończyków do Bassein.

KRONIKA

MARZEC 13 Piątek

Dzisiaj: Krystyny p. m.
 Jutro: Matyldy Król.

Dzisiaj obowiązuje zaciemnienie od g. 19.50 do 6.00

Sekretarz Stanu Rzeszy dr Landfried z wizytą w Krakowie

Kraków, 13 marca. Sekretarz stanu ministerstwa gospodarki Rzeszy dr Landfried przybył z kilkudniową wizytą do Krakowa dla omówienia problemów gospodarczych Generalnego Gubernatorstwa.
 Dr Landfried przeprowadził rozmowy z kierownikiem Głównego Wydziału Gospodarki Rządu Generalnego Gubernatorstwa na temat ważnych zagadnień gospodarczych naszego kraju. Kierownik Głównego Wydziału Gospodarki poinformował dr Landfrieda o obecnej sytuacji gospodarczej Generalnego Gubernatorstwa.
 Sekretarz stanu ministerstwa gospodarki Rzeszy miał również sposobność przeprowadzenia szeregu rozmów z przedstawicielami najwyższych władz Generalnego Gubernatorstwa. Na zakończenie swej wizyty w Krakowie dr Landfried został przyjęty na specjalnej audjencji przez Generalnego Gubernatora dra Franka.

Roczny plan finansowo-gospodarczy P. K. O.

Warszawa, 13 marca. Opracowany przez PKO preliminarz budżetowy na rok 1942-43 zamyka się po stronie wydatków kwota: 41.150.000 złotych.
 Preliminowana suma wydatków przewiduje: 1) 18.914.000 zł. na kuchnię ludową, 2) 2.619.000

zł. na pomoc odzieżową, 3) 5.147.000 zł. na opiekę nad dziećmi, 4) 1.491.000 zł. — schroniska, 5) 2.815.000 — pom. czystości, 6) 7.560.000 inne świadczenia rzeczowe, 7) 506.000 zł. — akcje różne, 8) 860.000 zł. na ruchomości i urządzenia oraz 3.280.000 zł. na wydatki administracyjne.
 Zwiększenie globalnych sum preliminarza wydatków w porównaniu z rokiem ubiegłym wyniesie mniej więcej o 500.000 zł. miesięcznie.

Przydział cukru dla pszczelarzy.

Kraków, 13 marca. Miejskowy Związek Pszczelarzy w Krakowie wzywa po raz drugi wszystkich pszczelarzy, którzy dotychczas nie podjęli cukru do wiosennego podkarmiania pszczoł, aby cukier ten pobrali w dniach najbliższych w biurze Okręgowego Towarzystwa Rolniczego, ul. św. Tomasza 8, I. p., w godzinach popołudniowych, a to od godziny 15.30 do 18.

Cukier wydawany się będzie codziennie do środy 25 marca br. włącznym. Jeżeli kto z pszczelarzy w tym czasie cukru nie odbierze, Związek uważać będzie, że właściciel pasieki z cukru do podkarmiania pszczoł rezygnuje.
 Związek wydaje cukier tylko dla pszczelarzy zamieszkałych na terenie miasta Krakowa gromad do Krakowa przyłączonych oraz dla pszczelarzy gromad gminy Zielonki i Swoszowice.

Sułozowa czy Ochotnica?

Jeszcze o najdłuższej wsi w Gen. Gub.
 Kraków, 13 marca. W nr. 49 „Gońca Krakowskiego” zamieściliśmy wzmiankę o wsi Sułozowa, uchodzącą za najdłuższą wieś w Gen. Gub. W związku z tą wzmianką otrzymaliśmy od p. Zbigniewa F. następujące uwagi, kwestjonujące zdanie, iż Sułozowa jest faktycznie najdłuższą wsią w Gen. Gubernatorstwie.
 Mniemanie, jakoby Sułozowa, wieś leżąca między Ojcowem a Olkuszem była najdłuższą wsią w Generalnym Gubernatorstwie, jest niezgodną z prawdą o tyle, że w granicach Gubernatorstwa istnieje jeszcze kilka innych wsi, znacznie dłuższych od Sułozowicy. Za przykład może posłużyć wieś Ochotnica położona na granicy powiatów nowosądeckiego i nowotarskiego.

go. Ma ona 24 km długości i 143 m. kw. powierzchni. Mieszkańców liczy około 6.000.

Ochotnica, jes. siedziba Urzędu Gminnego, Agencji pocztowej, Posterunku P. P., posiada dwa kościoły, osiem szkół powszechnych, tworzy osobną gromadę, całość, ponależoną na osiedla. Należy nadmienić, że wszystkie większe potoki w ilości około 14, dochodzące do 7 km długości mają swe źródła w obrębie tej jednej wsi. Ochotnica położona jest między najwyższymi szczytami pasma Gurców, t. j. Turbaczem (1.111 m. n. p. m.), Gorcem (1.229 m.) i Lubanem (1.211 m.) przedstawiającymi malowniczy, pełen uroków dzikiej natury widok.

Do r. 1780, kiedy to jeszcze cała Ochotnica pokryta była olbrzymim lasami, przebywał tutaj sprowadzony z Siedmiogrodu przez króla Stefana Batorego Wodzis, pasterz, który posiadał w Ochotnicy swoje owce kapłana Goy około 1780 r. opuścił Ochotnicę, kapłan ta przesłał na własność wyznana rzymsko-katolickiego z sąsiedniej wsi. — Tymczasem. W r. 1818 kapłan spłonął a w trzy lata później wzniesiono na jej miejscu nowy drewniany kościół, który z pewnem. zmianami przetrwał do dnia dzisiejszego.

Według legend i podań tujejszych przez Ochotnicę prowadził szlak i „chocuniki” zbojników, którzy stał prządali wyprawy na krupów węgierskich, a obite lury gromadziły w dotychczas niebadanych jaskiniach i kryjówek ochotnickich. Świadczy o tem znalezienie od czasu do czasu przez tujejszych pasterzy w dąbłach wiekowych drzew i rozpadlinach skalnych złote i srebrne monety z XVII i XVIII wieku.

ZALOZENIE WYDAWNICTWA HANDLOWEGO

W połowie lutego br. zostało założone w Krakowie Wydawnictwo Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, dla drukowania, wydawnictwa, sprzedaży gazet, czasopiśmie i odnosnych druków, jako materialna naukowego i pomocniczego dla zawodów rzemieślniczo-handlowych.

OBROT NIERUCHOMOŚCIAMI ZIEMSKIMI W GEN. GUB. JEST MINIMALNY. Odpowiadając na zapytanie władz, która szeregiem specjalnych procedur o zatwierdzeniu umów sprzedaży z jednej strony zwalczają każde spekulacje nieruchomościami a z drugiej dążą do uregulowania stosunków własności ziemskiej, by nie dopuścić do dalszego rozrabiania stanu posiadania.

